

Sygn. akt *XVII AmT 2/15*

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w następującym składzie:

Przewodniczący: ***SSO Maria Witkowska***

Protokolant: sekretarz sądowy Patrycja Żuk

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2015 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania ***W. W. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w M.***

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej***

o ***nałożenie kary pieniężnej***

na skutek odwołania ***W. W. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w M.*** od Decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 25 września 2014 r. Nr (...)

postanawia:

1. odrzucić odwołanie,

2. zasądzić od W. W. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w M. na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt *XVII AmT 2/15*

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 września 2014 roku Nr (...) pozwany – Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej na podstawie art. 210 ust. 1 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 243) oraz na podstawie art. 104 § 1 kpa w związku z art. 206 Pt, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego za niewywiązanie się z obowiązku sprawozdawczego, o którym mowa w art. 7 Pt za 2010 rok, nałożył na ***W. W. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w M.*** karę pieniężną w wysokości 4.500 zł, płatną do budżetu Państwa.

Powód – ***W. W. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w M.*** w reakcji na otrzymaną Decyzję wysłał do Urzędu Komunikacji Elektronicznej e-mail, który ze względu na wyrażoną w nim dezaprobatę dla rozstrzygnięcia w przedmiocie nałożenia na Przedsiębiorcę kary ostatecznie został potraktowany jako odwołanie od ww. Decyzji.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje:

W. W. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w M. został wpisany pod nr. (...) do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych (k. 6 akt adm.).

W dniu 29 września 2014 r. odebrał Decyzję z dnia 25 września 2014 roku (k. 18 akt adm.) i 13 października 2014 r. drogą elektroniczną wysłał e-mail, w którym zakwestionował działanie UKE, podając, że Decyzja została wydana „niezgodnie ze sztuką” (k.20 akt adm.). Wydruk przedmiotowego e-maila został dołączony do wydrukowanej korespondencji e-mailowej pracowników UKE opatrzonej prezentatą z 20 października 2014 r. (k. 19 akt adm.).

W związku z wątpliwościami co do kwalifikacji wyżej wymienionej korespondencji Przedsiębiorcy, pismem z dnia 22 października 2014 r. Prezes UKE zwrócił się do Przedsiębiorcy o wskazanie, czy korespondencję z 13 października 2014 r. należy traktować jako odwołanie od Decyzji z dnia 25 września 2014 roku, w terminie 7 dni od otrzymania niniejszego pisma, pod rygorem uznania jej za odwołanie (k. 22 akt adm.).

Pismo to Przedsiębiorca odebrał 27 października 2014 r. (k. 23 akt adm.) i w odpowiedzi 03 listopada 2014 r. ponownie nadesłał do UKE drogą elektroniczną e-maila precyzując, że chodzi mu o umorzenie postępowania lub zdecydowane zmniejszenie kary nałożonej w przedmiotowej sprawie. Oznaczony e-mail został wydrukowany wraz z korespondencją pracownika UKE z dnia 04 listopada 2014 r., którą opatrzone prezentatą z 04 listopada 2014 r. (k. 24 akt adm.).

Następnie pismem z dnia 10 listopada 2014 r. Przedsiębiorca został wezwany do uzupełnienia, w terminie 7 dni od otrzymania wezwania, braku formalnego polegającego na niezamieszczeniu na wniesionym w dniu 13 października 2014 r. odwołaniu od Decyzji własnoręcznego podpisu i adresu strony, poprzez złożenie podpisu i stosownej adnotacji na wydrukach wiadomości elektronicznych z dnia 13 października 2014 r. i z dnia 03 listopada 2014 r. w siedzibie delegatury UKE lub nadesłanie wydruków ww. wiadomości tradycyjną drogą pocztową na adres Urzędu, zawierających własnoręczny podpis ze wskazaniem adresu, pod rygorem pozostawienia odwołania bez rozpoznania (k. 25 akt adm.).

Przedmiotowe pismo dotarło do Przedsiębiorcy 13 listopada 2014 r. (k. 26 akt adm.) i w wykonaniu wezwania nadesłał on 14 listopada 2014 r. tradycyjną pocztą podpisaną przez niego, a wysłaną wcześniej do UKE, korespondencję wydrukowaną jako dokument programu W. (k. 9- 11 akt sąd.).

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Sprawa z odwołania od Decyzji z dnia 25 września 2014 r. nie podlega merytorycznemu rozpoznaniu.

Zgodnie z art. 479⁵⁸ § 1 kpc odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu wnosi się za jego pośrednictwem do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji. Stosownie do treści art. 479⁶⁰ kpc odwołanie od Decyzji Prezesa Urzędu powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wnioski o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub w części.

Przepis ten nie precyzuje, w jakiej formie odwołanie powinno być wniesione należy jednak podkreślić, iż co do zasady pismo procesowe powinno mieć formę tradycyjną tj. „papierową”. Jak wynika bowiem z treści art. 125 § 2¹ kpc, tylko jeżeli przepis szczególny tak stanowi, pisma procesowe wnosi się za pomocą systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe (drogą elektroniczną). Z kolei jeżeli przepis szczególny przewiduje, że pisma wnosi się wyłącznie drogą elektroniczną, pisma niewniesione tą drogą nie wywołują skutków prawnych, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma do sądu. Dlatego też pismo procesowe złożone w postaci elektronicznej, w braku przepisu szczególnego nakładającego taki obowiązek co do sposobu i formy jego wniesienia, nie będzie wywoływać skutków prawnych, które ustawa wiąże ze złożeniem pisma procesowego, przy czym powodem będzie nie tyle brak formalny pisma, co jego pierwotny, nieusuwalny brak skuteczności spowodowany użyciem nieautoryzowanej techniki. Taką argumentację przedstawił Sąd Najwyższy w podjętej w dniu 23 maja 2012 r. uchwale w sprawie o sygn. III CZP 9/12 (OSNC 2012/11/128, LEX nr 1162620), w której stwierdził, że wniesienie środka odwoławczego drogą elektroniczną jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy przepis szczególny tak stanowi (art. 125 § 2; obecnie art. 125 § 2¹ k.p.c.).

W niniejszej sprawie nie było wymogu złożenia odwołania drogą elektroniczną, ponieważ nie istnieje regulacja, która obligowałaby do składania środka zaskarżenia decyzji administracyjnej, jakim jest odwołanie, w taki sposób. Wnoszenie pism drogą elektroniczną wprowadzone bowiem zostało głównie na potrzeby e-sądu oraz elektronicznego postępowania upominawczego.

Natomiast powód wysłał pismo zawierające prośbę o pomoc w sprawie wydanej decyzji drogą elektroniczną w dniu 13 października 2014r. w postaci e-maila, a doprecyzowanie celu złożenia tego pisma nastąpiło także w formie e-maila w dniu 03 listopada 2014 r. Korespondencja ta została potraktowana przez organ jako odwołanie.

Należy jednak zastrzec, że czym innym jest niedopuszczalność wniesienia pisma w postaci elektronicznej - w braku stosownego przepisu szczególnego - a czym innym kwestia, czy za pismo procesowe, w ujęciu tradycyjnym, może być uznany wydruk obrazujący treść pisma złożonego w postaci elektronicznej.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 29 kwietnia 1977 r. w sprawie o sygn. III CZP 23/77 (OSNC 1977/12/230) trafnie zauważył, że istotą rzeczy jest, „aby wnioski i oświadczenia stron zostały utrwalone pismem i w tej formie złożone w sądzie, a to dla określonych ułatwień w procesie. Kodeks nie wprowadza zaś wymogu, aby pismo procesowe było sporządzone osobiście przez stronę. Z tych przyczyn, wymogowi pisemności w pełni odpowiada pismo sporządzone w formie telegramu, przy czym jest rzeczą obojętną, czy telegram został nadany osobiście w urzędzie pocztowym, czy też przekazany drogą telefoniczną, gdyż jest to kwestia techniki, a nie istoty rzeczy”. Konsekwencją stanowiska dopuszczającego możliwość złożenia pisma procesowego w formie telegramu jest stosowanie do tej sytuacji skutków wynikających z art. 165 § 2 kpc, według którego oddanie pisma procesowego w polskim urzędzie pocztowym jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu. W takim więc wypadku środek odwoławczy wniesiony w telegramie uważa się za wniesiony w dacie nadania telegramu.

Odwołując się do tej uchwały Sąd Najwyższy w sprawie III CZP 9/12 uznał jednakże, że w przypadku pism nadanych drogą elektroniczną, z racji problemów z rzetelnością zapisu daty nadania i odbioru takiego pisma za najwcześniejszą datę, w której pismo może być w omawianej sytuacji uznane za wniesione do sądu, jest data jego wydrukowania.

Tymczasem pierwsza korespondencja e-mailowa powoda, w której zakwestionował Decyzję została wydrukowana 20 października 2014 r., podczas gdy zgodnie z art. 479⁵⁸ § 1 kpc dwutygodniowy termin na złożenie odwołania upływał w dniu 13 października 2014r., jako że powód odebrał Decyzję Prezesa UKE w dniu 29 września 2014 r. Kolejna korespondencja e-mailowa, w której powód uściślił, że domaga się umorzenia postępowania albo zdecydowanego zmniejszenia nałożonej na niego kary została wydrukowana 04 listopada 2014 r. Nie można zatem uznać, że odwołanie zostało wniesione w terminie.

Należy wskazać, że czynności Prezesa UKE po wniesieniu odwołania określa przepis art. 479⁵⁹ kpc, który w § 1 stanowi, iż Prezes Urzędu przekazuje odwołanie wraz z aktami sprawy niezwłocznie do Sądu. Z kolei w myśl § 2 wym. przepisu, jeżeli Prezes Urzędu uzna odwołanie za słuszne, może – nie przekazując akt sądowi – uchylić albo zmienić swoją decyzję w całości lub w części, o czym bezzwłocznie powiadamia stronę, przesyłając jej nową decyzję, od której stronie służy odwołanie.

W świetle powyższego, Prezes UKE jest uprawniony po wydaniu decyzji jedynie do oceny, czy złożone przez stronę pismo związane z decyzją jest odwołaniem i przypadku odpowiedzi twierdzącej do dokonania w trybie samokontroli dalszych czynności związanych z oceną zasadności odwołania, która powinna być zakończona uwzględnieniem odwołania w całości, co skutkuje uchynieniem zaskarżonej decyzji i wydaniem decyzji nowej, bądź w wyniku uznania odwołania za niezasadne - przekazaniem go wraz z aktami sprawy do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W postępowaniu administracyjnym dokonano jednak szeregu czynności wykraczających poza kompetencje Prezesa Urzędu określone w powołanym wyżej przepisie, dotyczących wzywania do uzupełnienia braków, mimo, że odwołanie powinno być przekazane do decyzji Sądu. Na mocy art. 479⁵⁷ pkt 1 kpc Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpoznaje bowiem sprawy z odwołań od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji

Elektronicznej, które to odwołania wnosi się na podstawie art. 479⁵⁸ § 1 kpc za jego pośrednictwem do tego Sądu. Natomiast w myśl art. 479⁵⁸ § 2 kpc Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów odrzuca odwołanie wniesione po upływie terminu do jego wniesienia, niedopuszczalne z innych przyczyn, a także wtedy, gdy nie uzupełniono w wyznaczonym terminie braków odwołania, co oznacza, że Sąd ten bada czy zachodzą braki odwołania i wzywa do ich uzupełnienia w trybie przepisów procedury cywilnej i pod rygorem wynikającymi ze stosowania przepisów Kodeksu postępowania cywilnego. Prezes Urzędu nie jest w żadnym przypadku uprawniony do oceny, czy odwołanie jako pismo procesowe jest obarczone brakami formalnymi i podejmowania w związku z tym czynności procesowych, może to zrobić jedynie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Działania Prezesa Urzędu dokonane zatem w tym zakresie zamiast Sądu należy uznać za bezskuteczne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd odrzucił odwołanie na podstawie art. 479⁵⁸ § 2 kpc w związku z art. 479⁵⁸ § 1 kpc jako wniesione po upływie dwutygodniowego terminu do jego wniesienia, liczonego od dnia doręczenia zaskarżonej decyzji Prezesa UKE.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd rozstrzygnął stosownie do wyniku sporu w oparciu o art. 98 i 99 kpc.

SSO Maria Witkowska